

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

16. januar 2014*

»Dumping — subsidier — import af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater — omgåelse — artikel 13 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 23 i forordning (EF) nr. 597/2009 — samme vare i let ændret stand — retssikkerhed — magtfordrejning — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik«

I sag T-385/11,

BP Products North America Inc., Naperville, Illinois (Amerikas Forenede Stater), først ved solicitor C. Farrar og advokaterne H.-J. Prieß, B. Sachs og M. Schütte, derefter ved advokaterne C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte og K. Arend,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

og af

European Biodiesel Board (EBB) ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling,

intervenienter,

angående en påstand om delvis annullation dels af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 af 5. maj 2011 om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 1), dels af gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF)

* Processprog: engelsk.

nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 12), for så vidt som disse forordninger berører sagsøgeren,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af dommerne M.E. Martins Ribeiro, som fungerende afdelingsformand, F. Dehousse og M. van der Woude (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig N. Rosner,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. maj 2013,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- 1 Nærværende tvist vedrører to omgåelsesprocedurer i henhold til henholdsvis artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010 L 7, s. 22, herefter »antidumpinggrundforordningen«), og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93, herefter »antisubsidiegrundforordningen«) (herefter samlet »antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen«).
- 2 Det følger af antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit, at »[a]ntidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatsler, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås«. I henhold til denne bestemmelse defineres »omgåelse [...] som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og [Den Europæiske Union] eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og [Den Europæiske Union], som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i [antidumpinggrundforordningen] artikel 2«. Antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1 og 3, er affattet i lignende vendinger med undtagelse af kravet om bevis for, at der foreligger dumping, som er afløst af bevis for, at »der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf«.

- 3 Antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 3, litra a), præciserer, at den i henhold til begrebet omgåelse omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning bl.a. omfatter let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne angive varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn.
- 4 Det skal ligeledes bemærkes, at antidumpinggrundforordningens artikel 1, stk. 4, og antisubsidiegrundforordningens artikel 2, litra c), præciserer, at i disse forordninger »forstås ved »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der – om end den ikke i enhver henseende er mage til – har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber«.

Sagens baggrund

De oprindelige procedurer

- 5 Den 29. april 2008 indgav European Biodiesel Board (EBB) på vegne af et betydeligt antal biodieselproducenter i Den Europæiske Union to klager, hvori Kommissionen blev anmodet om at indlede en antidumpingprocedure og en antisubsidieprocedure mod importen af biodiesel fra Amerikas Forenede Stater på grundlag henholdsvis af artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret (EUT 2005 L 340, s. 17) (nu antidumpinggrundforordningens artikel 5), og af artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1) (nu antisubsidiegrundforordningens artikel 10).
- 6 Biodiesel er et alternativ til mineralsk diesel. Det sælges i ren form eller blandet med mineralsk diesel. For at muliggøre en klar sondring mellem de forskellige typer biodieselblandinger findes der et internationalt anerkendt system, som kaldes »B-faktoren«, som viser den nøjagtige mængde biodiesel i enhver biodieselblanding. Således vil en blanding, der indeholder x% biodiesel, være mærket »B« efterfulgt af doseringen i form af angivelsen i procent af biodiesel, mens ren biodiesel betegnes som B100.
- 7 EBB anmeldte, at der blev foretaget massive subsidier i Amerikas Forenede Stater (herefter »USA«) til produktion af biodiesel, og navnlig at der fandtes en føderal skattefradragsordning (blender's credit) på 1 amerikansk dollar (USD) pr. gallon ren biodiesel i en blanding af biodiesel, der var beregnet til anvendelse som brændstof. Ifølge EBB havde disse subsidier ført til markant stigende og kunstig import af biodiesel med oprindelse i USA til Unionen. EBB anførte, at det for at opnå maksimal subsidiering var almindeligt, at de nordamerikanske producenter tilføjer en minimal dosering mineralsk diesel, i det foreliggende tilfælde 0,1%, endog mindre, i en blanding, der indeholder 99,9% ren biodiesel (herefter »B99,9-blandingerne«). Den import med oprindelse i USA, der var omfattet af EBB's klage, vedrørte således i det væsentlige B99,9-blandingerne.
- 8 Ifølge EBB foregik denne import til dumpingpriser og forvoldte skade på Unionens biodieselproducenter, eftersom de nordamerikanske B99,9-blandinger var i direkte konkurrence med biodiesel produceret i Unionen. Det fremgår af sagsakterne, at den europæiske industri hovedsageligt producerede ren biodiesel (B100).
- 9 EBB præciserede i sine klager, at den færdige vare, i det foreliggende tilfælde brændstof, der var bestemt for forbrugere i USA, i de fleste tilfælde svarede til B20-blandinger. Den i Unionen gældende lovgivning tillod derimod kun salg af B5- og B7-blandinger til forbrugere.

- 10 Ved meddelelser offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 13. juni 2008 indledte Kommissionen vedrørende importen af biodiesel fra USA dels en antidumpingprocedure (EUT C 147, s. 5), dels en antisubsidieprocedure (EUT C 147, s. 10) (herefter under et »den oprindelige undersøgelse«).
- 11 Den vare, der var omfattet af den oprindelige undersøgelse, »[var] fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse (almindeligt kendt som »biodiesel«), både i ren form og i blandinger, hovedsageligt, men ikke udelukkende anvendt som vedvarende brændstof med oprindelse i USA [...], normalt angivet under KN-kode 3824 90 91, ex 3824 90 97, ex 2710 19 41, ex 1516 20 98, ex 1518 00 91 og ex 1518 00 99«. Undersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 2007 til den 31. marts 2008 (herefter »perioden for den oprindelige undersøgelse«).
- 12 Den 11. marts 2009 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 193/2009 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 67, s. 22, herefter »den midlertidige antidumpingforordning«) samt forordning (EF) nr. 194/2009 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 67, s. 50, herefter »den midlertidige antisubsidieforordning«). Disse to forordninger betegnes i det følgende »de midlertidige forordninger«, og den told, der blev indført ved disse sidstnævnte, som »den midlertidige told«.
- 13 Kommissionen anførte med hensyn til de undersøgte varer i de midlertidige forordninger, at »[d]efinitionen af den pågældende vare, jf. indledningsmeddelelsen [...], [burde] præciseres for at udpege de varer, som det var hensigten at dække med undersøgelsen« (23. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 25. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 14 Kommissionen gav denne præcisering efter at have anført, at de biodieselblandinger, der havde en biodieselandel på højst 20% (herefter »≤ B20-blandingerne«), hovedsageligt B20-blandinger, samt B6-, B5- og B2-blandinger, var bestemt til direkte forbrug på det amerikanske marked. Kommissionen anførte nemlig, at i USA kunne alle dieselmotorer fungere med ≤ B20-blandinger og stadig bevare garantien fra bilproducenter (24. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 26. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 15 For at »gør(e) det muligt at foretage en klar sondring mellem de forskellige blandingstyper, som findes på markedet i USA« »anses« det således af Kommissionen for passende at definere den vare, der var omfattet af den oprindelige undersøgelse som biodiesel i ren form og i blandinger, som har et biodieselindhold, der er højere end 20 vægtprocent (herefter »< B20-blandingerne«) (26. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 28. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 16 Efter at have defineret den pågældende vare præciserede Kommissionen i de midlertidige forordninger ligeledes, at »(d)et (var) blevet konstateret, at alle typer biodiesel og biodieselen i de blandinger, der er omfattet af denne undersøgelse, på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råmaterialer, der anvendes ved produktionen, eller produktionsprocessen (havde) samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og (anvendtes) til samme formål«, og at »(e)ventuelle forskelle med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den« (betragtning 27 til den midlertidige antidumpingforordning og betragtning 29 til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 17 Hvad angår definitionen af den samme vare i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen og artikel 2, litra c), i antisubsidiegrundforordningen, anførte Kommissionen, at »de varer, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i USA, og som er omfattet af denne undersøgelse, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der eksporteres fra dette land til markedet i [Unionen]«, og at

»(l)igeledes har varer fremstillet af [de europæiske biodieselproducenter] og solgt på markedet i [Unionen] samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der eksporteres til [Unionen] fra det pågældende land« (29. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 31. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning). Kommissionen anførte ligeledes, at »de forskellige typer af den pågældende vare produceret i USA og eksporteret til [Unionen] og varer produceret og solgt i [Unionen] af [de europæiske] biodieselproducenter[...] er indbyrdes ombyttelige« (31. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 33. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).

- 18 Ved vedtagelsen af de midlertidige forordninger anvendte Kommissionen den stikprøvet metode, der er fastsat i antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningen artikel 27, stk. 1. Ved fastsættelsen af satsen for den midlertidige told foretog Kommissionen således en sondring mellem tre kategorier af virksomheder.
- 19 Den første kategori omfattede virksomheder, der blev udvalgt til at indgå i stikprøven, og som havde samarbejdet. For hver enkelt af disse virksomheder foretog Kommissionen en individuel beregning af dumpingmargenen, subsidiesatserne og skaden ved at fastsætte individuelle satser (55. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 158. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 20 Den anden kategori omfattede virksomheder, der havde samarbejdet, men som ikke indgik i stikprøven. Disse virksomheder blev opregnet på en liste i et bilag til de midlertidige forordninger. Dumping-, subsidie- og skademargenen svarede til den vejede gennemsnitlige margen for virksomhederne i stikprøven (betragtning 56 til den midlertidige antidumpingforordning og betragtning 159 til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 21 Endelig omfattede den tredje kategori alle de øvrige virksomheder, der var blevet pålagt en resttold. Ved fastsættelsen af dumpingmargenerne og subsidiesatserne og skadeomfanget vedrørende disse selskaber fastlagde Kommissionen først operatørernes overordnede samarbejdsniveau under den oprindelige undersøgelse. De samarbejdsvillige operatørers samlede eksportmængder af den pågældende vare blev sammenlignet med den samlede import af denne vare fra USA ifølge eksportstatistikkerne. Der kunne konstateres en samarbejdsprocent på 81, hvilken blev anset for høj. På dette grundlag anså Kommissionen det for passende at fastsætte dumpingmargenen, subsidiesatsen og skadeomfanget for disse virksomheder til det højeste margenniveau for de eksporterende producenter i stikprøven (57. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 160. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning).
- 22 I henhold til reglen om den lavest mulige told blev satsen for den midlertidige told for hver af de tre kategorier af virksomheder fastsat til dumping-/subsidiemargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der var lavest (166. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning og 271. betragtning til den midlertidige antisubsidieforordning). Den midlertidige antidumping- og udligningstold blev kun kumuleret, for så vidt som det var nødvendigt for at bringe skaden til ophør (167. betragtning til den midlertidige antidumpingforordning).
- 23 Den midlertidige told, der blev indført på > B20-blandingerne, blev i det væsentlige pålagt på grundlag af det samlede indhold af biodiesel i blandingerne (169. betragtning til og artikel 1, stk. 2, sidste afsnit, i den midlertidige antidumpingforordning og 273. betragtning til og artikel 1, stk. 2, sidste afsnit, i den midlertidige antisubsidieforordning).
- 24 Den 7. juli 2009 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 598/2009 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 179, s. 1, herefter »den oprindelige antidumpingforordning«) samt forordning (EF) nr. 599/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med

oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 179, s. 26, herefter »den oprindelige antidumpingforordning«). Disse to forordninger benævnes i det følgende »de oprindelige forordninger« og den endelige told, der blev indført ved disse forordninger, som »den oprindelige told«.

- 25 Definitionen af den pågældende vare og af den samme vare i forhold til den pågældende vare, som den var blevet foretaget af Kommissionen, blev opretholdt i de oprindelige forordninger. Rådet anførte i den forbindelse, at »undersøgelsen [viste], at B20[-blandinger] og blandinger med et lavere indhold af biodiesel faktisk blev solgt direkte til forbrugere i USA«, og at »markedet for blandinger og markedet for forbrugervarer var forskellige markeder med forskellige kunder: et marked, hvor biodiesel og biodieselm blandinger var beregnet til yderligere opblanding foretaget af handlende og virksomheder, og et marked, hvor blandingerne [var] beregnet til distributionsnetværket og dermed forbrugerne«. Ifølge Rådet var »fastsættelsen af tærsklen for den pågældende vare til over B20 [...] med til at trække en klar skillelinje og undgå forvirring i forbindelse med varer, markeder og de forskellige parter i USA« (33. betragtning til den oprindelige antidumpingforordning og 34. betragtning til den oprindelige antisubsidieforordning).
- 26 Satsen for den oprindelige told blev fastsat på grundlag af de tre kategorier af virksomheder, der er nævnt i præmis 19-21 ovenfor. Som det fremgår af 8.-12. betragtning til de oprindelige forordninger, tilføjede Rådet til den anden kategori af virksomheder visse operatører, der var ukendte på det tidspunkt, hvor den oprindelige undersøgelse blev indledt, og som gav sig til kende efter vedtagelsen af de midlertidige forordninger. Den oprindelige antidumpingtold varierede mellem 0-198 EUR pr. ton biodiesel, og den oprindelige udligningstold varierede fra 211,2-237 EUR pr. ton biodiesel. I henhold til begge de oprindelige forordninger blev den told, der blev indført for > B20-blandingerne, pålagt på grundlag af deres samlede biodieselinhold.
- 27 De oprindelige forordninger trådte i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*, der skete den 10. juli 2009.

Omgåelsesprocedurerne

- 28 Den 30. juni 2010 indgav EBB en klage til Kommissionen, hvori selskabet anmodede om indledning af to omgåelsesprocedurer på grundlag henholdsvis af antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 3, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 4.
- 29 EBB's klage påpegede to former for omgåelse af den oprindelige told, nemlig dels omladning af den pågældende vare via Canada og Singapore, dels import af biodiesel fra USA i form af ≤ B20-blandinger.
- 30 Den 11. august 2010 indledte Kommissionen på grundlag af EBB's klage to omgåelsesprocedurer gennem vedtagelsen af dels forordning (EU) nr. 720/2010 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 599/2009 om importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater gennem importen af biodiesel afsendt fra Canada og Singapore, uanset om det er angivet med oprindelse i Canada og Singapore, og gennem importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 211, s. 1), dels forordning (EU) nr. 721/2010 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de udligningsforanstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 598/2009 om importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater gennem importen af biodiesel afsendt fra Canada og Singapore, uanset om det er angivet med oprindelse i Canada og Singapore, og gennem importen af biodiesel i blandinger

indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 211, s. 6). De to procedurer, der blev indledt ved disse forordninger betegnes i det følgende samlet som »omgåelsesprocedurerne«.

- 31 I henhold til artikel 2 i såvel forordning nr. 720/2010 som i forordning nr. 721/2010 blev medlemsstaternes toldmyndigheder pålagt at registrere den import til Unionen, som var omfattet af omgåelsesprocedurerne, regnet fra ikrafttrædelsen af disse forordninger, der indtrådte den 13. august 2010.
- 32 Undersøgelsen vedrørende omgåelsesprocedurerne vedrørte perioden den 1. april 2009 til den 30. juni 2010 (herefter »perioden for omgåelsesundersøgelsen«).
- 33 Eftersom sagsøgeren, BP Products North America Inc., havde eksporteret blandinger, der havde en biodieselandel på mindre end 15% (herefter »< B15-blandingerne«) med oprindelse i USA, særligt blandinger, der lå mellem B10,1 og B14,8, samarbejdede selskabet med Kommissionen ved at oplyse om sine aktiviteter. Navnlig besvarede sagsøgeren eksportørernes spørgeskema den 21. september 2010. Sagsøgerens forbundne importør, BP France SA, besvarede i lighed med andre af BP-gruppens importselskaber eksportørernes spørgeskema den 22. december 2010. Der blev foretaget nogle inspektioner i sagsøgerens lokaler den 7. og 8. december 2010 samt i Det Forenede Kongerige den 1. februar 2011. Den 28. marts 2011 fremsendte sagsøgerens rådgivere et notat til Kommissionen, der vedrørte de dokumenter med oplysninger, som denne sidstnævnte havde fremsendt den 16. marts 2011.
- 34 Den 5. maj 2011 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 1, herefter »den anfægtede antisubsidieforordning«). Samme dag vedtog Rådet også gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 12, herefter »den anfægtede antidumpingforordning«). Disse to forordninger betegnes i det følgende samlet som »de anfægtede forordninger«.
- 35 Hvad angår importen af ≤ B20-blandingerne med oprindelse i USA anførte Rådet i de anfægtede forordninger først, at fem nordamerikanske producenter af biodiesel, herunder sagsøgeren, samarbejdede i forbindelse med omgåelsesproceduren, og blandt disse fem selskaber var det alene sagsøgeren, der havde eksporteret ≤ B20-blandinger med oprindelse i USA til Unionen i perioden for omgåelsesundersøgelsen (52. og 54. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 57. og 59. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning). Rådet anførte, at sagsøgeren ikke samarbejdede under den oprindelige undersøgelse, eftersom virksomheden først påbegyndte sine biodieselaktiviteter i starten af 2009 og først påbegyndte eksporten til Unionen i december 2009, dvs. efter indførelsen af den oprindelige told (62. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 67. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning).
- 36 Rådet anførte, at sagsøgeren i Unionen havde solgt blandinger, der havde en biodieselandel, der var på højst 15% i Det Forenede Kongerige, Frankrig og Nederlandene, og at denne vare under alle omstændigheder blev blandet for at overholde gældende lovgivning i visse medlemsstater (63.

betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 68. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning). Rådet præciserede ligeledes, at sagsøgeren havde gjort gældende, at < B15-blandingerne ikke var den samme vare som den pågældende omhandlede vare.

- 37 I denne forbindelse bemærkede Rådet, at »[f]ormålet med en omgøelsesundersøgelse var at fastslå, om de gældende foranstaltninger omgås i forbindelse med biodiesel i blandinger med indhold af [\leq B20] biodiesel«. Ifølge Rådet »[kunne] [det] let være tilfældet, at blandinger med lavere koncentration [var] billigere at transportere«. Rådet bemærkede imidlertid, at »en blanding på [\leq] B20 [...] i praksis blot er en anden sammensætning af blandingen sammenlignet med processen ved fremstilling af biodiesel i en [...] >] B20[-blanding]«. Rådet tilføjede, at det »[a]t ændre en blandings sammensætning er en simpel proces«; »[a]t fremstille B20 og derunder anses blot for at være en mindre ændring af den pågældende vare, eftersom den eneste forskel er biodieselandelen i blandingen«. Rådet bemærkede ligeledes, at »den pågældende vare samt [\leq] B20[-blanding] [...] i sidste ende skulle anvendes til samme formål i Unionen«, og at »[d]esuden havde biodiesel i [...] [\leq] B20[-blandinger][...] og biodiesel i [...] >] B20[-blandinger] de samme grundlæggende egenskaber« (65. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 70. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning).
- 38 Dernæst fastslog Rådet, at de øvrige betingelser i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 3, for at kunne fastslå, at der foreligger omgøelse, var opfyldt.
- 39 For det første fastslog Rådet, at der forelå en ændring i handelsmønstret mellem Unionen og USA. I denne forbindelse anførte det, at selv om B5-blandinger var obligatoriske i Unionen under den oprindelige undersøgelse, begyndte eksporten af \leq B20-blandinger fra USA til Unionen først efter indførelsen af den oprindelige told. Rådet præciserede, at under den oprindelige undersøgelse blev der hovedsagelig eksporteret B99,9-blandinger til Unionen ifølge de data, som var indhentet fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven (67. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 72. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning). På grundlag af oplysninger fra Eurostat vedrørende import af biodiesel med en biodieselandel på mindst 96,5% til Unionen i perioden for undersøgelse af omgøelse fastslog Rådet, at eksporten af B99,99-blandinger med oprindelse i USA var næsten ophørt (18., 19. og 66. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 18., 19. og 71. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning). Rådet fastslog samtidig, at USA i samme periode havde rapporteret eksport af 358 291 ton blandinger med en biodieselandel, der var højst 96,5% (herefter » \leq B96,5-blandingerne«) til Unionen, og at sagsøgeren havde foretaget en »betydelig andel« af denne eksport med \leq B20-blandinger (20., 21., 54., 60. og 61. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 20., 21., 59., 65. og 66. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning).
- 40 For det andet fastslog Rådet, at der for importen af \leq B20-blandingerne ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over unddragelsen af betaling af den oprindelige told (71. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 76. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning).
- 41 For det tredje anførte Rådet, at i betragtning af det ikke-skadevoldende prisniveau, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, viste importen af \leq B20-blandingerne med oprindelse i USA, at der var tale om både prisunderbud og målprisunderbud. Rådet fastslog, at denne import startede efter indførelsen af den oprindelige told, og mængderne var ikke ubetydelige. Det blev således konkluderet, at den oprindelige told var blevet undergravet mængdemæssigt og prismæssigt (72. og 73. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og 77. og 78. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning).
- 42 For det fjerde fastslog Rådet i 74. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, at den vigtigste subsidieordning, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, blev genindført med tilbagevirkende kraft i december 2010. Rådet anførte i 79. betragtning til den anfægtede

antidumpingforordning ligeledes, at det var blevet undersøgt, »om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse«, og »[d]et fremgik af sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris [for ≤ B20-blandingerne], at der fandt dumping sted«.

- 43 Endelig afslog Rådet i 77. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 82. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning den af sagsøgeren fremsatte anmodning om fritagelse i henhold til artikel 23, stk. 6, i antisubsidiegrundforordningen og artikel 13, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen.
- 44 På denne baggrund udvidede Rådet i artikel 2, stk. 1, i begge de anfægtede forordninger den oprindelige told på importen af ≤ B20-blandinger med oprindelse i USA (herefter »den udvidede told«).
- 45 Den udvidede told var den, som blev fastlagt i artikel 1, stk. 2, i begge de oprindelige forordninger (jf. præmis 26 ovenfor), der blev fastsat for hver af de tre kategorier af virksomheder, der er nævnt i præmis 19-21 ovenfor.
- 46 I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i hver af de anfægtede forordninger skete opkrævningen af den udvidede told med tilbagevirkende kraft regnet fra datoen for registrering af importen af ≤ B20-blandingerne, som var blevet obligatorisk den 13. august 2010 (jf. præmis 31 ovenfor).
- 47 Det fremgår af sagsakterne, at sagsøgeren blev pålagt den told, der gjaldt for den tredje kategori af virksomheder (jf. præmis 21 ovenfor) med tilbagevirkende kraft, regnet fra datoen for registrering af en vis del af den import, der blev foretaget inden vedtagelsen af de anfægtede forordninger.
- 48 Ved skrivelse af 6. maj 2011 besvarede Kommissionen sagsøgerens notat af 28. marts 2011, som er nævnt i præmis 33 ovenfor.
- 49 Ved skrivelse af 20. juni 2011 udtrykte sagsøgeren over for Kommissionen sin uenighed i udfaldet af omgåelsesprocedurerne. Sagsøgeren anførte ligeledes, at selskabet tilsigtede at anlægge sag ved Retten til prøvelse af de anfægtede forordninger og foreslog et møde med Kommissionen for at diskutere muligheden for at blive indrømmet dels en individuel behandling som ny eksportør i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 4, og antisubsidiegrundforordningens artikel 20, dels en delvis fritagelse for den udvidede told. Dette møde fandt sted den 15. juli 2011. Kommissionen imødekom ikke sagsøgerens anmodning.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 50 Sagsøgeren har anlagt nærværende sag ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. juli 2011.
- 51 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 3. oktober og den 11. november 2011 fremsatte Kommissionen og EBB begæring om at måtte intervenere i denne sag til støtte for Rådets påstande.
- 52 Ved kendelse af 22. november 2011 imødekom formanden for Rettens Fjerde Afdeling Kommissionens begæring om intervention.

- 53 Ved skrivelse af 24. november 2011 stillede Retten som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64, nogle skriftlige spørgsmål til sagsøgeren, Rådet og Kommissionen, hvori disse blev opfordret til at besvare disse i henholdsvis replikken, duplikken og interventionsindlægget. Retten opfordrede ligeledes Rådet til at indgive visse dokumenter. Parterne indgav disse processkrifter og efterkom anmodningerne inden for de fastsatte frister.
- 54 Ved kendelse af 9. februar 2012 tog formanden for Rettens Fjerde Afdeling EBB's begæring om intervention til følge.
- 55 Ved skrivelse af 13. februar 2012 stillede Retten som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64, nogle skriftlige spørgsmål til EBB, hvori selskabet blev opfordret til at besvare disse i interventionsindlægget. EBB indgav dette processkrift og besvarede spørgsmålene inden for den fastsatte frist.
- 56 Rådet og sagsøgeren anmodede henholdsvis den 26. marts og den 5. juni 2012 om, at visse fortrolige oplysninger i duplikken og i sagsøgerens indlæg vedrørende EBB's interventionsindlæg samt i visse af bilagene til disse blev udelukket fra meddelelsen til EBB. De udarbejdede til denne meddelelse en ikke-fortrolig udgave af disse forskellige processkrifter. Meddelelsen til EBB om de pågældende processkrifter blev begrænset til denne ikke-fortrolige udgave. EBB rejste ikke indsigelse heroverfor.
- 57 Da to medlemmer af denne afdeling var forhindret i at deltage i pådømmelsen, udpegede Rettens præsident i henhold til artikel 32, stk. 3, i Rettens procesreglement to andre dommere, for at afdelingen kunne blive beslutningsdygtig.
- 58 På grundlag af den refererende dommers rapport besluttede Retten at indlede den mundtlige forhandling og stillede inden for rammerne af de i procesreglementets artikel 64 foreskrevne foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse visse skriftlige spørgsmål til samtlige parter. Retten opfordrede ligeledes EBB til at indgive visse dokumenter. Parterne har inden for den fastsatte frist besvaret disse spørgsmål og anmodninger om fremlæggelse af dokumenter.
- 59 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 14. maj 2013.
- 60 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Artikel 2 i begge de anfægtede forordninger annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 61 Rådet har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 62 Rådet har under retsmødet endvidere nedlagt påstand om, at sagen skal afvises.
- 63 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Rådet frifindes.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

64 EBB har nedlagt følgende påstande:

- Rådet frifindes.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. *Formaliteten*

- 65 Rådet har, uden at det dog formelt har fremsat en formalitetsindsigelse, i henhold til procesreglementets artikel 114 under retsmødet anfægtet, at sagen kan antages til realitetsbehandling ved at gøre gældende, at sagsøgeren ikke var individuelt berørt af de anfægtede forordninger i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 66 Rådet har i denne forbindelse anført, at sagsøgeren ikke er en biodieselproducent, men en forretningsdrivende, der kan sammenlignes med en importør. Rådet bemærkede til dette punkt, at sagsøgeren ikke på noget tidspunkt under omgåelsesproceduren eller for Retten nævnte, at selskabet producerede biodiesel. Tværtimod medgav sagsøgeren i replikkens punkt 46, at hverken sagsøgeren eller dens datterselskaber rådede over biodieselininstallationer. I overensstemmelse med Rettens dom af 19. april 2012, Würth og Fasteners (Shenyang) mod Rådet (sag T-162/09, Sml. EU:T:2012:187), befinder importører eller handelsdrivende som sagsøgeren sig imidlertid i en anden situation, end producenterne befinder sig i, og kan normalt ikke anses for at være individuelt berørt af en forordning om indførelse af antidumpingtold eller udligningstold, selv ikke i tilfælde af at de har medvirket i proceduren forud for forordningens vedtagelse.
- 67 Som svar på et mundtligt spørgsmål fra Retten præciserede Rådet, at det ikke havde anfægtet, at sagen kunne antages til realitetsbehandling under den skriftlige procedure, eftersom dommen i sagen Würth et Fasteners (Shenyang) mod Rådet, nævnt i præmis 66 ovenfor, endnu ikke var blevet afsagt på dette tidspunkt. Rådet har imidlertid bemærket, at en parts søgsmålskompetence er en ufravigelig procesforudsætning, som Retten af egen drift skal tage under påkendelse.
- 68 Under retsmødet anmodede sagsøgeren Retten om at se bort fra Rådets forbehold vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling. Sagsøgeren anførte, at selskabet ikke var importør, men eksportør af de omhandlede varer, hvilket Rådet selv medgav i 66. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning. Endvidere præciserede sagsøgeren, at selskabet ikke producerede ren biodiesel (B100) eller B99,9-blandinger, men at selskabet i sin egenskab af raffinaderi købte produkter for dernæst at fortynde dem med mineralsk diesel med henblik på at producere de blandinger med lavt biodieselinhold, som selskabet eksporterede. Følgelig var sagsøgeren dels producent, dels eksportør af biodieselmixturer. Sagsøgeren har ligeledes anført, at selskabet deltog i omgåelsesprocedurerne, og at selskabet var udtrykkeligt nævnt i de anfægtede forordninger. Endelig har sagsøgeren anført, at Rådet havde anfægtet, at sagen kunne antages til realitetsbehandling på et sent stadium i sagen.
- 69 Det følger af artikel 263, stk. 4, TEUF, at »[e]nhver fysisk eller juridisk person kan på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indbringe klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger«.
- 70 Det bemærkes, at det kriterium, som betinger realitetspåkendelse af sagsanlæg fra fysiske eller juridiske personer til prøvelse af en beslutning, som ikke er rettet til dem, af, at de er umiddelbart og individuelt berørt af beslutningen, jf. artikel 263, stk. 4, TEUF, er en ufravigelig procesforudsætning, som Unionens

retsinstanter til enhver tid – selv af egen drift – kan efterprøve (kendelse af 5.7.2001, sag C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 5263, præmis 32, og dom af 29.11.2007, sag C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 18).

- 71 Det følger af antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, at forordningerne om toldudvidelse i tilfælde af omgåelse kun udvider anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger. En forordning om udvidelse af en antidumpingtold eller udligningstold har derfor de samme retsvirkninger over for de virksomheder, der rammes af den udvidede told, som en forordning, der indfører en endelig told, har over for virksomheder, der pålægges en sådan told (jf. i denne retning Rettens dom af 26.9.2000, forenede sager T-74/97 og T-75/97, Büchel mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 3067, præmis 52).
- 72 I det foreliggende tilfælde har Rådet ikke anfægtet, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af de anfægtede forordninger. Medlemsstaternes toldmyndigheder er nemlig, uden at disse overlades noget skøn, forpligtet til at opkræve den udvidede told gennem de anfægtede forordninger på ≤ B20-blandingerne med oprindelse i USA (jf. i denne retning Rettens dom af 25.9.1997, sag T-170/94, Shanghai Bicycle mod Rådet, Sml. II, s. 1383, præmis 41).
- 73 Hvad angår betingelsen om at være individuelt berørt bemærkes, at selv om det er korrekt på baggrund af kriterierne i artikel 263, stk. 4, TEUF, at de forordninger, der indfører antidumpingtold eller udligningstold efter deres art og rækkevidde, er almengyldige, idet de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed, kan det ikke udelukkes, at visse bestemmelser i disse forordninger umiddelbart og individuelt kan berøre visse økonomiske operatører (Domstolens dom af 21.2.1984, forenede sager 239/82 og 275/82, Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 1005, præmis 11, Rettens dom af 20.6.2000, sag T-597/97, Euromin mod Rådet, Sml. II, s. 2419, præmis 43, og af 28.2.2002, sag T-598/97, BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 1155, præmis 43).
- 74 Unionens retsinstanter har fastslået, at visse bestemmelser i en forordning, som indfører en antidumpingtold eller udligningstold, i almindelighed kan berøre de producenter og eksportører af det pågældende produkt umiddelbart og individuelt, som hævdes at have gjort sig skyldig i dumping på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold. Dette er tilfældet for de producent- og eksportvirksomheder, der kan godtgøre, at det er dem selv, der er tale om i Kommissionens eller Rådets retsakter, eller som har været inddraget i de forudgående undersøgelser (jf. i denne retning dommen i sagen Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 73 ovenfor, præmis 11 og 12, og dommen i sagen Euromin mod Rådet, nævnt i præmis 73 ovenfor, præmis 45, samt dom af 19.9.2001, sag T-58/99, Mukand m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 2521, præmis 21).
- 75 I det foreliggende tilfælde medgav Rådet i de anfægtede forordninger, at sagsøgeren havde egenskab af producent. I 52. og 54. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 57. og 59. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning anførte Rådet nemlig, at sagsøgeren var en del af den gruppe på fem »amerikanske producenter af biodiesel eller blandinger af biodiesel«, der samarbejdede i forbindelse med omgæelsesproceduren. Som det fremgår af replikkens punkt 46 og af de præciseringer, som sagsøgeren gav under retsmødet, er dette selskab eller dets datterselskaber ikke involveret i processer for produktion af ren biodiesel (B100) eller B99,9-blandinger, men selskabet køber disse produkter fra producenter og tredjemænd og blander dem efterfølgende med mineralsk diesel for at producere blandinger med et lille biodieselinhold, som selskabet eksporterer. Sagsøgeren køber ligeledes biodieselblandinger fra tredjemænd. Det må følgelig fastslås, at sagsøgeren dels er producent, dels eksportør af biodieselblandinger.

- 76 Det skal ligeledes bemærkes, at sagsøgerens rolle under omgåelsesproceduren var væsentlig. Rådet anførte nemlig i 52. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 57. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, at blandt disse fem i USA etablerede biodieselproducenter, som havde samarbejdet, var sagsøgeren den eneste, der havde eksporteret \leq B20-blandinger med oprindelse i USA til Unionen i perioden for omgåelsesundersøgelsen (jf. præmis 35 ovenfor). Rådet medgav i 61. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 66. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, at sagsøgerens eksport havde udgjort en »betydelig andel« af den samlede eksport af \leq B96,6-blandinger med oprindelse i USA, der var blevet konstateret i denne periode. Rådet har ikke bestridt, at sagsøgeren samarbejdede fuldt ud med institutionerne under omgåelsesproceduren ved at give oplysninger om sin erhvervs mæssige virksomhed, og at der blev taget hensyn til disse oplysninger ved fastlæggelsen af de anfægtede forordningers rækkevidde. Endelig skal det bemærkes, at Rådet i 77. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 82. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning udtrykkeligt afslog de af sagsøgeren i henhold til henholdsvis antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 6, og antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 4, fremsatte anmodninger om fritagelse.
- 77 På denne baggrund, og henset til de kriterier, der følger af retspraksis, og som er nævnt i præmis 74 ovenfor, er der ikke tvivl om, at sagsøgeren er individuelt berørt af de anfægtede forordninger.
- 78 Følgelig skal de forbehold, som Rådet har formuleret under retsmødet vedrørende sagsøgerens retlige interesse, forkastes, og sagen skal antages til realitetsbehandling.

2. Realiteten

- 79 Sagsøgeren har fremsat fire anbringender til støtte for sit søgsmål. Ifølge det første anbringende tilsidesatte Rådet antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen samt retssikkerhedsprincippet og gjorde sig skyldig i magtfordrejning ved at udvide den oprindelige told gennem omgåelsesproceduren. Det andet anbringende vedrører åbenbare fejl i bedømmelsen af de faktiske omstændigheder vedrørende sagsøgeren. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om god forvaltningsskik.

Det første anbringende om tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen og retssikkerhedsprincippet samt om magtfordrejning ved udvidelse af den oprindelige told gennem en omgåelsesprocedure

- 80 Sagsøgeren har inden for rammerne af det første anbringende bestridt, at \leq B20- og $>$ B20-blandingerne kan anses for »samme vare i let ændret stand« i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og har anført, at der foreligger tilsidesættelse af de pågældende forordninger og af retssikkerhedsprincippet samt magtfordrejning.
- 81 Dette anbringende lader sig i det væsentlige opdele i to led.
- 82 Sagsøgeren har inden for rammerne af det første led fastholdt, at der er forskel på $>$ B20-blandingerne på den ene side og \leq B20-blandingerne på den anden side, samt at disse sidstnævnte blandinger udtrykkeligt er undtaget fra anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger.
- 83 Sagsøgeren har inden for rammerne af det andet led bestridt, at der foreligger en ændring af den pågældende vare i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a), henset til den omstændighed, at \leq B20-blandingerne altid har eksisteret og ikke er blevet skabt udelukkende for at undgå told.

Det første anbringendes første led vedrørende de forskelle, der findes mellem $> B20$ - og $\leq B20$ -blandingerne og den udtrykkelige undladelse af disse sidstnævnte i de oprindelige forordninger

- 84 Sagsøgeren har inden for rammerne af det første anbringendes første led i det væsentlige fremsat fire klagepunkter.
- 85 For det første er sagsøgeren af den opfattelse, at forskellen mellem $> B20$ - og $\leq B20$ -blandingerne er til hinder for, at disse kan anses for »samme vare i let ændret stand« i den forstand, hvori dette tryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, i forhold til $> B20$ -blandingerne.
- 86 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at de retlige rammer ikke gør det muligt for EU-institutionerne gennem en omgåelsesprocedure at udvide definitionen af en vare, der er omfattet af en antidumpingtold eller udligningstold, og dette gælder så meget desto mindre, når der som i det foreliggende tilfælde er tale om varer, der udtrykkeligt er undtaget fra den oprindelige definition af den pågældende vare og den samme vare. På denne baggrund er udvidelsen af den oprindelige told til at omfatte de $\leq B20$ -blandinger, som sagsøgeren importerer, i strid med antidumpinggrundforordningen, antisubsidiegrundforordningen og retssikkerhedsprincippet.
- 87 Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at EU-institutionerne begik magtfordrejning, for så vidt som de udvidede den oprindelige told gennem en omgåelsesprocedure i stedet for at indlede en ny undersøgelse af importen af $\leq B20$ -blandinger. Sagsøgeren har i replikken tilføjet, at Kommissionen i det mindste burde have indledt en fornyet undersøgelse i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, og antisubsidiegrundforordningens artikel 19.
- 88 For det fjerde har sagsøgeren anført, at udvidelsen af den oprindelige told gennem omgåelsesprocedurerne fratog sagsøgeren de processuelle rettigheder, som indrømmes ved antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen. I denne forbindelse har sagsøgeren i replikken anført, at selskabet navnlig blev frataget muligheden for at opnå en individuel sats, og at den beregning af dumpinggen, som Kommissionen foretog i de anfægtede forordninger, og som blev godkendt af Kommissionen, var for enkel. Ifølge sagsøgeren rådede Kommissionen ikke over tilstrækkelige oplysninger vedrørende $\leq B20$ -blandingerne til at foretage en korrekt bedømmelse af markedsforholdene og dumpingmargenen. Som svar på EBB's interventionsindlæg har sagsøgeren gjort gældende dels, at selskabet ikke har praktiseret dumping, og at de subsidier, selskabet har modtaget, var betydeligt lavere end de beløb, som EBB har nævnt, dels, at den skade, der er forvoldt på Unionens industri, ikke er blevet undersøgt. Under retsmødet har sagsøgeren på ny gjort gældende, at selskabets import ikke undergravede den oprindelige tolds afhjælpende virkning.
- 89 Rådet har med støtte fra Kommissionen og EBB bestridt sagsøgerens argumenter.
- 90 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren ikke har bestridt, at Kommissionen og Rådet respekterede sagsøgerens processuelle rettigheder, der inden for rammerne af omgåelsesproceduren er fastsat i antidumpinggrundforordningens artikel 13 og antisubsidiegrundforordningens artikel 23. Under dække af tilsidesættelse af sine processuelle rettigheder, der er gjort gældende inden for rammerne af det fjerde klagepunkt, klager sagsøgeren i realiteten over, at der ikke blev indledt nye procedurer, hvorunder selskabet kunne have opnået individuelle satser, der var fastsat på grundlag af en præcis beregning af dumpingmargenen, subsidieringens størrelse og omfanget af den skade, der kunne tilskrives den omhandlede import. Det fjerde klagepunkt er således kun en følge af det tredje klagepunkt om magtfordrejning.
- 91 Det skal endvidere fastslås, at den kritik, som sagsøgeren har formuleret inden for rammerne af det fjerde klagepunkt, vedrørende måden, hvorpå dumpinggen, skaden og undergravningen af de afhjælpende virkninger blev fastlagt af Kommissionen, først blev påberåbt i replikken, i sagsøgerens bemærkninger til EBB's interventionsindlæg og under retsmødet. Som sagsøgeren har medgivet under

retsmødet, rejses der i stævningen ikke tvivl om de bedømmelser, som Rådet foretog i de anfægtede forordninger, hvorefter importen af \leq B20-blandingerne var genstand for dumping og undergravede de afhjælpende virkninger af den oprindelige told. Disse argumenter fra sagsøgerens side må anses for et nyt anbringende, der ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er for sent fremsat i overensstemmelse med procesreglementets artikel 48, stk. 2.

- 92 Hvad angår analysen af de tre øvrige klagepunkter bemærkes, at Unionens institutioner med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til fast retspraksis har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (jf. Rettens dom af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis). Det følger heraf, at Unionens retsinstansers prøvelse må begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl i vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (jf. dommen i sagen Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).
- 93 Der skal først foretages en undersøgelse af sagsøgerens klagepunkt. Såfremt Retten på grundlag af en objektiv analyse af blandingerne væsentlige kendetegn måtte finde, at Unionens institutioner anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at de \leq B20-blandinger, som blev importeret af sagsøgeren, udgjorde en mindre ændring af $>$ B20-blandingerne, skulle der gives medhold i påstanden uden at undersøge de øvrige klagepunkter og anbringender. Hvis det derimod antages, at de anfægtede forordninger ikke er behæftet med et sådant åbenbart urigtigt skøn, skal det stadig undersøges, om Kommissionen, uden at begå magtfordrejning og uden at tilsidesætte antidumpinggrundforordningen, antisubsidiegrundforordningen og retssikkerhedsprincippet, kunne indlede en omgåelsesprocedure mod sagsøgerens import, selv om \leq B20-blandingerne udtrykkeligt var blevet undtaget fra anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger.

– \leq B20- og $>$ B20-blandingerne væsentlige kendetegn

- 94 Sagsøgeren har gjort gældende, at blandinger med et lavere indhold af biodiesel, navnlig de $<$ B15-blandinger, som selskabet eksporterede til Unionen, ikke er en del af det samme marked som blandingerne med et højere indhold af biodiesel og har forskellige egenskaber. Sagsøgeren har fremført tre argumenter til støtte for sin påstand. Det første argument vedrører de særlige forhold vedrørende biodieselmarkedet i USA. Det andet argument omhandler de objektive forskelle, der foreligger mellem blandingerne i forhold til deres biodieselindhold. Det tredje argument er støttet på den omstændighed, at Kommissionen medgav, at $>$ B20- og \leq B20-blandingerne var forskellige, da den afslog at indrømme sagsøgeren behandling som ny eksportør i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 4, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 20.
- 95 Rådet har, støttet af Kommissionen og EBB, bestridt sagsøgerens argumenter.
- 96 Henset til det vide skøn, som Unionens institutioner har med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger (jf. præmis 92 ovenfor), skal der foretages en undersøgelse af, om sagsøgeren har godtgjort, at Rådet anlagde et åbenbart fejlskøn ved at fastslå, at de \leq B20-blandinger, som sagsøgeren eksporterede, udgjorde en mindre ændring af den pågældende vare, og at disse blandinger således kunne anses for den »samme vare i let ændret stand« i forhold til de $>$ B20-blandinger, der har de »samme væsentlige kendetegn« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a). Med henblik herpå skal Retten foretage en undersøgelse af sagsøgerens tre rækker af argumenter i en rækkefølge, der imidlertid er anderledes end den, de er blevet fremført i.

- 97 Hvad for det første angår de objektive forskelle mellem blandingerne i forhold til deres biodieselindhold har sagsøgeren først gjort gældende, at indholdet af diesel ifølge dieselindustrien er afgørende for, om biodieselblandingerne skal klassificeres som mineralske produkter eller olieprodukter. Den kombinerede nomenklatur varierer ligeledes alt efter sammensætningen af blandinger og deres indhold af biodiesel. KN-kode 2710, som den fremgår af den kombinerede nomenklatur, eksempelvis i det kapitel, der vedrører mineralolier, finder ikke anvendelse på B30-blandingerne. Sagsøgeren anvender selv forskellige beskrivelser alt efter biodieselprocentdel i sine kontrakter og fakturaer.
- 98 Dernæst har sagsøgeren gjort gældende, at set fra en logistisk synsvinkel klassificerer bilag II til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (Marpolkonventionen) af 2. november 1973 de blandinger, der har en biodieselandel på mindst 15% (herefter » \geq B15-blandingerne«), som kemikalier, som kræver en transport i særlige skibe, i modsætning til $<$ B15-blandinger, der anses for mineralske produkter eller olieprodukter. Ifølge sagsøgeren er der i det mindste i en del af \leq B20-blandingerne, nemlig de $<$ B15-blandinger, som selskabet eksporterede, forskelle i forhold til $>$ B20-blandingerne. Sagsøgeren har ligeledes anført, at holdbarheden er kortere for blandinger med en høj koncentration, og at ren biodiesel og B99,9-blandingerne skal opbevares i tanke, der er egnede til opbevaring af »fatty acid methyl esters« (fedtsyreethylestere, herefter »FAME«), der er mindre og dyrere end dem, der anvendes til blandinger med lavere biodieselindhold. Sagsøgeren har tilføjet, at det er nemmere at fortsætte med at fortynde en blanding med et lavt biodieselindhold i modsætning til en blanding med højt biodieselindhold for at opnå B7- og B5-blandinger.
- 99 Endelig har sagsøgeren i replikken anført, at blandinger med en større koncentration af biodiesel hverken har samme endelige anvendelsesformål eller samme styrke og heller ikke har samme effektivitet som blandinger med en lavere koncentration af biodiesel.
- 100 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at de handelsmæssige klassifikationer, som industrien foretager for de omhandlede produkter, og dem, der følger af den kombinerede nomenklatur, er af formel karakter og ikke nødvendigvis betyder, at de varer, der er genstand for disse forskellige klassificeringer, ikke har de samme væsentlige kendetegn i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 3, litra a) (jf. præmis 3 ovenfor). Som Rådet med rette har gjort gældende, søges der ved visse former for omgåelse netop at eksportere en let ændret vare, der ikke er angivet med en præcis kode i den kombinerede nomenklatur, som er omfattet af den oprindelige told.
- 101 For det andet bemærkes, at de af sagsøgeren fremførte argumenter, med undtagelse af argumenterne vedrørende lovgivningen på området for søtransport, vedrørende forskellene mellem blandingerne set fra en logistisk synsvinkel ikke henviser til særlige biodieselprocentdele i blandingerne. Disse argumenter henviser til forskelle mellem blandinger med stort eller lille biodieselindhold, men behandler ikke det væsentlige spørgsmål, om \leq B20-blandingerne har de samme væsentlige kendetegn i henhold til den omhandlede antidumping- og antisubsidielovgivning som $>$ B20-blandingerne.
- 102 Hvad angår argumenterne vedrørende lovgivningen på området for søtransport bemærkes, at den eneste forskel i klassificering mellem \geq B15-blandingerne og $<$ B15-blandingerne, der foretages i Marpolkonventionen, ikke i sig selv påvirker de grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber eller den erhvervsmæssige brug af \leq B20-blandingerne. Det skal endvidere bemærkes, at den pågældende sølovgivning ikke skelner på grundlag af en procentdel på 20%, som er genstand for denne tvist, men på grundlag af en procentdel på 15%.
- 103 For det tredje har sagsøgeren på ingen måde understøttet påstanden i replikken om, at blandingerne med højt eller lavt biodieselindhold hverken havde samme styrke eller samme effektivitet. For så vidt angår brugen af blandingerne i forhold til deres koncentration har sagsøgeren ikke anfægtet, at de handlinger, der består i at fortynde biodiesel i mineralsk diesel, er relativt nemme at foretage på det

tekniske plan. Sagsøgeren har heller ikke anfægtet, at de < B15-blandinger, selskabet eksporterede i lighed med > B20-blandingerne var beregnet til at blive blandet på ny med mineralisk diesel med det formål at fremstille brændstof i Unionen. Hvad enten der er tale om B99,9-blandinger, der først og fremmest var omfattet af den oprindelige told, eller de < B15-blandinger, der blev eksporteret af sagsøgeren, skal alle disse blandinger stadig omdannes med henblik på at opnå de blandingsforhold, der svarer til de blandinger, der er tilladt til salg til de endelige brugere i Unionen, nemlig B7- og B5-blandingerne (jf. præmis 36 ovenfor). Det følger heraf, at al import af biodieselblandinger skulle undergives samme omdannelse og var rettet til samme endelige efterspørgsel, og at de af denne grund forvoldte skade på samme europæiske industri.

- 104 Hvad for det andet angår de særlige forhold på markedet for biodiesel i USA er det ubestridt mellem parterne, at alle dieselmotorer fungerer med \leq B20-blandinger og stadig bevarer garantien fra bilproducenter, således at disse blandinger bliver solgt direkte til forbrugerne i USA (jf. præmis 14 ovenfor) Sagsøgeren har imidlertid ikke i tilstrækkeligt omfang forklaret, hvorledes denne ene konstatering var til hinder for, at Rådet og Kommissionen fastslog, at de \leq B20-blandinger, som sagsøgeren eksporterede, var »samme vare i let ændret stand« i forhold til > B20-blandingerne. Under alle omstændigheder indvirker dette særlige forhold på markedet i USA ikke på den konstatering, som Rådet foretog i 65. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 70. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, hvorefter de grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber ved > B20-blandingerne og de tilsvarende egenskaber ved \leq B20-blandinger havde tilstrækkelig lighed til, at de kunne blandes med henblik på at gøre dem egnede til endeligt forbrug i Unionen (jf. præmis 37 ovenfor).
- 105 Hvad for det tredje og sidste angår Kommissionens afslag på at indrømme sagsøgeren behandling som en ny eksportør i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 4, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 20, er der tale om retlige betragtninger, som ikke kan indvirke på de tekniske konstateringer, der er omhandlet i foregående præmis. En undersøgelse for så vidt angår en ny eksportør er i overensstemmelse med disse bestemmelser nemlig forbeholdt operatører, der indleder import af den vare, der er omfattet af en antidumpingforordning eller en antisubsidieforordning efter vedtagelsen af disse forordninger. I det foreliggende tilfælde var \leq B20-blandingerne ikke omfattet af de oprindelige forordninger. Denne omstændighed giver imidlertid ingen hjælp til svaret på, om disse blandinger kan anses for »samme vare i let ændret stand« i forhold til > B20-blandingerne.
- 106 Det følger af ovenstående betragtninger, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det fastslog, at de \leq B20-blandinger, der blev eksporteret af sagsøgeren, udgjorde en mindre ændring af den pågældende vare, og at disse blandinger således kunne anses for »samme vare i let ændret stand« i forhold til > B20-blandingerne, for så vidt som de havde de »samme væsentlige kendetegn« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a).
- 107 Sagsøgerens første klagepunkt skal derfor forkastes.
- Den udtrykkelige udeladelse af \leq B20-blandingerne i de oprindelige forordninger
- 108 Sagsøgeren har anført, at de oprindelige definitioner af den pågældende vare og den samme vare er af afgørende betydning, når det skal afgøres, om den oprindelige told er blevet omgået, og at de skal forblive sammenhængende. Omgåelsesprocedurerne og retssikkerhedsprincippet tillader ikke EU's institutioner at udvide den oprindelige definition af den pågældende vare og slet ikke, når udvidelsen henviser til en vare, der udtrykkeligt var udelukket fra den pågældende definition af den pågældende vare og den samme vare. Rettens dom af 10. september 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet (sag T-348/05, ikke trykt i Samling af Afgørelser), stadfæster disse principper.

- 109 Rådet har, med støtte fra Kommissionen og EBB, bestridt sagsøgerens argumenter.
- 110 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at omgængelsesprocedurerne i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, netop omfatter varer, der ikke var formelt omfattet af den oprindelige definition af den pågældende vare og af den samme vare, men som ikke desto mindre udgør »samme vare i let ændret stand«, for så vidt som de deler de samme »væsentlige kendetegn« som de varer, der er omfattet af den oprindelige definition. Rådet handlede således i overensstemmelse med disse bestemmelsers formål, da det udvidede den oprindelige told til at omfatte \leq 20-blandingerne.
- 111 Hvad for det andet angår dommen i sagen JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, stadfæster denne dom, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, disse principper. Denne dom vedrørte nemlig ikke en omgængelsesprocedure, men en delvis interim undersøgelse som omhandlet i antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3. I forbindelse med denne fornyede undersøgelse udvidede Rådet den oprindelige definition af den pågældende vare med henblik på at pålægge varer, der i deres egenskab af bestanddel var en del af den oprindeligt pågældende vare, den pågældende told. Retten fastslog, at Rådet ikke kunne ændre den oprindelige definition af den pågældende vare i forbindelse med en delvis interim undersøgelse, som omhandlet i antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, med henblik på at inkludere nye varer, der ikke var omfattet af den oprindelige forordning (dommen i sagen JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 61-65). Retten fastslog til gengæld, at EU-institutionerne skulle have undersøgt, om de nye varer, som omfattede den pågældende vare i deres egenskab af bestanddel, kunne anses for »samme vare i let ændret stand« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1. Retten konkluderede, at Rådet ikke kunne omgå kravet om en undersøgelse i henhold til sidstnævnte bestemmelse gennem en ændring af definitionen af den pågældende vare inden for rammerne af antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3 (dommen i sagen JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, nævnt i præmis 108 ovenfor, præmis 66-70).
- 112 Hvad for det tredje angår den udtrykkelige udeladelse af \leq B20-blandingerne fra de oprindelige forordninger skal det bemærkes, at denne udeladelse, i modsætning til hvad sagsøgeren har antydnet i replikken og indgivet som svar på Kommissionens interventionsindlæg, ikke er støttet på forskelle i de omhandlede blandingers grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber eller på den faktiske situation i Unionen.
- 113 Som anført i præmis 13-15 og 25 ovenfor blev udeladelsen af \leq B20-blandingerne fra anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger med rette udelukkende begrundet i de særlige forhold ved USA's marked, hvor \leq B20-blandingerne i modsætning til $>$ B20-blandingerne var bestemt til at blive solgt direkte til forbrugerne og således ikke blev eksporteret. Denne konstatering førte til, at Rådet fastsatte en tærskel svarende til $>$ B20-blandingernes niveau med henblik på »at trække en klar skillelinje og undgå forvirring i forbindelse med varer, markeder og de forskellige parter i USA« (33. betragtning til den oprindelige antidumpingforordning og 34. betragtning til den oprindelige antisubsidieforordning).
- 114 Det følger heraf for det første, at EU-institutionernes standpunkt vedrørende \leq B20-blandingernes og $>$ B20-blandingerne væsentlige kendetegn ikke var selvmodsigende, og at sagsøgeren således ikke i det foreliggende tilfælde kan påberåbe sig en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.
- 115 For det andet bemærkes, at de særlige markedsforhold i USA af de grunde, der er anført i præmis 104 ovenfor, ikke var til hinder for, at Kommissionen og Rådet fastslog, at de \leq B20-blandinger, som sagsøgeren eksportererede, var »samme vare i let ændret stand« i forhold til $>$ B20-blandingerne i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a).

116 På denne baggrund var det forhold, at \leq B20-blandingerne ikke var omfattet af de oprindelige forordninger som følge af de særlige forhold på markedet i USA ikke til hinder for, at Kommissionen og Rådet indledte en omgåelsesprocedure i forhold til disse blandinger.

117 Sagsøgerens andet klagepunkt må følgelig forkastes.

– Magtfordrejning

118 Med det tredje klagepunkt har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen og Rådet ikke uden at begå magtfordrejning kunne udvide de oprindelige forordninger til at omfatte \leq B20-blandingerne gennem en omgåelsesprocedure, men at de skulle have indledt nye undersøgelser vedrørende denne import på grundlag af antidumpinggrundforordningens artikel 5 og antisubsidiegrundforordningens artikel 10. I replikken har sagsøgeren tilføjet, at Kommissionen i det mindste skulle have foretaget en undersøgelse på eget initiativ på grundlag af antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, og antisubsidiegrundforordningens artikel 19.

119 Rådet er, støttet af Kommissionen og EBB, af den opfattelse, at sagsøgerens argumenter ikke er begrundede. Endvidere blev sagsøgerens argument om, at Kommissionen i det mindste havde pligt til at foretage en interim undersøgelse, hverken fremført under omgåelsesproceduren eller i stævningen. Dette argument skal derfor afvises fra realitetsbehandling. Sagsøgeren blev af Retten opfordret til at udtale sig om sidstnævnte spørgsmål under retsmødet.

120 Ifølge retspraksis er en retsakt behæftet med magtfordrejning, såfremt det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier fremgår, at den må antages at være truffet udelukkende eller dog i det mindste overvejende for at forfølge andre formål end dem, der er angivet, eller for at omgå en fremgangsmåde, der særligt er fastsat ved traktaten for at imødegå konkret foreliggende omstændigheder (jf. Rettens dom af 8.7.1999, sag T-266/97, Vlaamse Televisie Maatschappij mod Kommissionen, Sml. II, s. 2329, præmis 131 og den deri nævnte retspraksis).

121 Som det fremgår af præmis 106 ovenfor, har sagsøgeren ikke godtgjort, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det fastslog, at de \leq B20-blandinger, som sagsøgeren eksporterede, udgjorde en mindre ændring af den pågældende vare i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a). Tilsvarende var undtagelsen af \leq B20-blandingerne fra anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger ikke til hinder for, at Kommissionen og Rådet indledte omgåelsesprocedurer i forhold til sagsøgerens import (jf. præmis 116 ovenfor).

122 Det følger heraf, at Kommissionen og Rådet ikke omgik den procedure, der særligt er fastsat ved antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen, for at imødegå konkret foreliggende vanskeligheder.

123 Det tredje klagepunkt skal derfor forkastes, uden at det er fornødent at undersøge, om sagsøgerens argument vedrørende Kommissionens pligt til i det mindste at indlede en interim undersøgelse i stedet for en omgåelsesprocedure kan antages til realitetsbehandling.

124 Henset til det ovenstående skal det første led af sagsøgerens første anbringende vedrørende de forskelle, der forelå, mellem $>$ B20- og \leq B20-blandingerne, og den udtrykkelige undtagelse af disse sidstnævnte fra de oprindelige forordninger, forkastes.

Det første anbringendes andet led om manglende ændring af den pågældende vare

- 125 Sagsøgeren har gjort gældende, at ≤ B20-blandingerne ikke blev »let ændret« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a), idet disse blandinger altid har eksisteret og ikke er blevet skabt særligt for at undgå at blive pålagt den oprindelige told.
- 126 Som Rådet vedrørende dette punkt har gjort gældende, skal det fastslås, at der i henhold til bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen vedrørende omgåelsesproceduren ikke er krav om, at det godtgøres, at den »samme vare i let ændret stand«, i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i disse bestemmelser, er blevet skabt særligt med henblik på at undgå betaling af told.
- 127 I det foreliggende tilfælde var ≤ B20-blandingerne, som det fremgår af præmis 13-15, 25 og 39 ovenfor, at finde på markedet i USA, men blev ikke eksporteret til Unionen. Det var først efter indførelsen af den oprindelige told, at ≤ B20-blandingerne startede med at blive importeret til Europa. Eftersom disse blandinger har grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber, der har stor lighed med > B20-blandingerens tilsvarende egenskaber, og tillige har en identisk brug i Unionen (jf. præmis 104 ovenfor), var det med rette, at Rådet i 65. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 70. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning fastslog, at de ≤ B20-blandinger, som sagsøgeren importerede, udgjorde en mindre ændring af den pågældende vare.
- 128 Det første anbringendes andet led og følgelig det første anbringende i sin helhed skal derfor forkastes.

Det andet anbringende om åbenbare urigtige skøn ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder

- 129 Det andet anbringende, hvorefter Rådet har anlagt flere åbenbart urigtige skøn, omfatter tre led.
- 130 Det første led vedrører reversibiliteten af ændringen af den pågældende vare og er støttet på en konstatering af, at ≤ B20-blandingerne efter importen ikke længere kan omdannes til igen at blive > B20-blandinger.
- 131 Inden for rammerne af det andet led har sagsøgeren bestridt, at der foreligger en ændring i handelsmønstret i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 23, stk. 3, og antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 3, for så vidt angår sagsøgeren.
- 132 Inden for rammerne af det tredje led har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke foretog en korrekt bedømmelse af den økonomiske begrundelse, som sagsøgeren havde givet vedrørende selskabets import af < B15-blandingerne.

Første led af det andet anbringende vedrørende den manglende mulighed for at omdanne ≤ B20-blandingerne til igen at blive > B20-blandinger

- 133 Sagsøgeren har gjort gældende, at ≤ B20-blandingerne ikke kan omdannes til igen at blive > B20-blandinger, således at en omgåelse af den oprindelige told i realiteten er umulig. De anfægtede forordninger indeholder et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå det modsatte.
- 134 Rådet har, støttet af Kommissionen, bestridt sagsøgerens argumenter.
- 135 For det første bemærkes, at Rådet, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, aldrig i de anfægtede forordninger har anført, at ≤ B20-blandingerne kunne omdannes til igen at blive > B20-blandinger.

136 Dernæst bemærkes, som også Rådet har gjort gældende, at sagsøgeren ved at påstå, at det ændrede produkt, når det er blevet importeret, igen skal omdannes til den pågældende vare, tilføjer et nyt kriterium til afgørelsen af, om der foreligger omgåelse, som ikke er foreskrevet ved antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen. Sagsøgeren synes således at forveksle de forskellige former for omgåelse, som disse forordninger opstiller. I det foreliggende tilfælde vedrørte undersøgelsen bl.a. importen af »varer i let ændret stand« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a). Denne omgåelsespraksis er forskellig fra den, der er fastsat i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 2, som består i at importere den pågældende vare adskilt for derefter at samle den i Unionen og således undgå at betale den told, der er pålagt den samlede vare.

137 Som anført i præmis 104 ovenfor har de \leq B20-blandinger, som sagsøgeren importerer, desuden grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, der er meget lig de tilsvarende egenskaber ved $>$ B20-blandingerne, og de har tillige en identisk brug i Unionen. Disse konstateringer er tilstrækkelige til at fastslå, at disse blandinger udgør »varer i let ændret stand« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1, og stk. 3, litra a).

138 Det andet anbringendes første led må derfor forkastes.

Det andet anbringendes andet led vedrørende den manglende ændring i handelsmønstret

139 Sagsøgeren har gjort gældende, at der ikke er sket en ændring i handelsmønstret for så vidt angår selskabet. Selskabet har nemlig hverken ændret sin adfærd eller er ophørt med at importere de varer, der er omfattet af de oprindelige forordninger, eftersom det aldrig havde importeret disse varer inden vedtagelsen af de oprindelige forordninger. Selskabet kan således ikke beskyldes for at omgå en foranstaltning, som ikke vedrørte det.

140 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

141 Det bemærkes, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, at der i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 3, ikke er opstillet krav om, at de virksomheder, som er omfattet af en omgåelsesprocedure, tidligere har importeret de varer, som har omgået den oprindelige told, for at det kan fastslås, at der foreligger en ændring i handelsmønstret. En sådan betingelse ville indebære en betydelig og uberettiget begrænsning af omgåelsesprocedurens anvendelsesområde.

142 Disse procedurer tilsigter nemlig at beskytte EU's industri mod visse typer af eksport, uafhængigt af hvilken virksomhed der er involveret i eksporten. Det foreliggende tilfælde vedrører import af »samme vare i let ændret stand«. Der er således tale om import af substitutionsvarer med henblik på at unddrage sig pålæggelse af oprindelig told, mens disse varer stadig dumpes eller modtager subsidier, forvolder skade på EU's industri eller undergraver de afhjælpende virkninger af den oprindelige told. Med henblik på at godtgøre, at der foreligger en ændring i handelsmønstret, kan institutionerne således begrænse sig til at fastslå, at der indledes import af substitutionsvaren til skade for de varer, der er pålagt den oprindelige told, uafhængigt af om den nye import er blevet foretaget af virksomheder, der allerede er blevet ramt af den oprindelige told.

143 I det foreliggende tilfælde er det ubestridt, at importen af den pågældende vare næsten var ophørt efter pålæggelsen af den oprindelige told, og at eksporten til Unionen af \leq B20-blandingerne fra USA indledtes samtidigt.

144 På denne baggrund var det med rette, at Kommissionen og Rådet fastslog, at der forelå en ændring i handelsmønstret mellem USA og Unionen i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 13, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen og i artikel 23, stk. 3, i antisubsidiegrundforordningen.

145 Følgelig bør det andet anbringendes andet led forkastes.

Tredje led af det andet anbringende vedrørende bedømmelsen af den økonomiske begrundelse, som sagsøgeren har fremhævet

146 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det i forhold til sagsøgeren fastslog, at der ud over omgåelse af den oprindelige told ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund til eller økonomisk begrundelse for at indlede eksporten af < B15-blandingerne.

147 I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at selskabet først indledte sin virksomhed i biodieselsektoren i starten af 2009 med henblik på at støtte aktiviteterne i BP-gruppen, og har anført, at selskabet af økonomiske grunde valgte at importere < B15-blandinger til Unionen. Ifølge sagsøgeren gjorde denne form for blanding det for det første muligt for selskabet at undgå at bruge særlige skibe, der var mindre og dyrere, og som er obligatoriske for søtransport af \geq B15-blandinger i henhold til Marpolkonventionen (jf. præmis 98 ovenfor), og at transportere blandingerne i ikke-specielle skibe fra egen flåde, eller som var en del af en langvarig charteraftale. For det andet kunne disse blandinger lettere opbevares i almindelige tanke, der ikke var særlige for FAME i Amsterdam-Rotterdam-Antwerpen-zonen (herefter »ARA-zonen«), hvor selskabet rådede over overskydende dieselproduktion, som det ønskede at anvende til at fremstille B7- og B5-blandinger. For det tredje har sagsøgeren præciseret, at BP Frances terminal, der ligger i Frontignan i det sydlige Frankrig, hvorfra selskabet eksporterede en »betydelig mængde« biodiesel, ikke kunne modtage de specielle skibe, som \geq B15-blandingerne skulle transporteres i. Under retsmødet fastholdt sagsøgeren dette sidstnævnte argument, idet selskabet forklarede, at det havde en væsentlig efterspørgsel på B7- og B5-blandingerne i det sydlige Frankrig, og at det fortyndede < B15-blandingerne med oprindelse i USA med overskydende diesel i ARA-zonen i terminalen i Frontignan.

148 Rådet har, støttet af Kommissionen og EBB, bestridt sagsøgerens argumenter.

149 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren i det væsentlige har anført grunde af logistisk karakter til at begrunde importen af < B15-blandingerne til Unionen. Selv om betragtninger af logistisk karakter kan spille en rolle ved afgørelsen af at foretage en økonomisk aktivitet, kan de ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse. En økonomisk aktivitet indledes nemlig generelt efter, at der er foretaget en rentabilitetsanalyse. I forbindelse med en sådan analyse kan den omstændighed, at den oprindelige told, hvis høje niveau ikke er bestridt, kan undgås, vise sig at være en økonomisk faktor, der er væsentligere end betragtninger af logistisk karakter.

150 I denne forbindelse skal det for det første bemærkes, at sagsøgeren ikke har bestridt Rådets konstatering af, at den fortjeneste, som sagsøgeren har gjort gældende foreligger, som er knyttet til den manglende anvendelse af specielle skibe til transport af \geq B15-blandingerne, kun udgjorde 2,3% af det beløb, der svarede til den oprindelige told, som sagsøgeren undgik i perioden for omgælsundersøgelsen. På denne baggrund var det med rette, at Rådet ikke antog den økonomiske begrundelse, som sagsøgeren gjorde gældende, der var knyttet til et valg om anvendelse af særlige skibe til søtransport af biodieselblandingerne.

151 Hvad for det andet angår vanskelighederne med opbevaring af B100- og B99,9-blandingerne i tanke i ARA-zonen, det forhold, at der forelå overskydende mineralsk diesel i dette område, og de tekniske begrænsninger i terminalen i Frontignan skal det fastslås, at sagsøgerens forklaringer forekommer lidet overbevisende. Sagsøgeren har under alle omstændigheder ikke fremlagt noget konkret element, der gør det muligt at forstå rentabiliteten af selskabets handlinger. Sagsøgeren har endvidere ikke fremlagt

tal, kvantificeret eller dokumenteret, der godtgør, at der foreligger en efterspørgsel af denne art i det sydlige Frankrig. Det skal ligeledes bemærkes, at dette argument først er blevet fremført under retsmødet. Endvidere er sagsøgerens komplekse og uunderbyggede påstand vedrørende efterspørgslen på biodiesel i det sydlige Frankrig i strid med de konkrete tal, der er fremlagt af Kommissionen og Rådet. Ifølge disse tal ophørte importen af > B20-blandingerne næsten efter pålæggelsen af den oprindelige told, mens importen af ≤ B20-blandingerne først viste sig efter denne dato (jf. præmis 39 ovenfor). Det er ligeledes ubestridt, at niveauet for den oprindelige told blev anset for relativt højt, således at import af substitutionsvarer såsom ≤ B20-blandingerne var økonomisk interessant.

152 På baggrund af disse betragtninger må det konkluderes, at Rådet med rette fastslog, at der bortset fra indførelsen af den oprindelige told ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund til eller økonomisk begrundelse for importen af blandingerne.

153 Det andet anbringendes tredje led og følgelig det andet anbringende i sin helhed skal derfor forkastes.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten

154 Sagsøgeren har gjort gældende, at de anfægtede forordninger er utilstrækkeligt begrundet for at kunne berettige udvidelsen af den oprindelige told. Ifølge sagsøgeren havde Rådet pligt til at give en begrundelse, der var mere underbygget som følge af de betydelige virkninger, som denne udvidelse havde for selskabet.

155 Sagsøgeren har i denne forbindelse for det første gjort gældende, at Rådet ikke besvarede de af selskabet fremførte argumenter om, at ≤ B20-blandingerne efter importen af disse ikke længere kunne omdannes til blandinger med højere biodieselinhold, eller argumenterne om, at selskabet ikke kunne omgå en foranstaltning, som ikke oprindeligt vedrørte det. Sagsøgeren er for det andet af den opfattelse, at Rådet umiddelbart fastslog, at den eneste økonomiske begrundelse for eksporten af ≤ B20-blandingerne var tildeling af subsidier i USA og intentionen om at undgå at betale den oprindelige told. Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at Rådet ikke har redegjort for, hvorledes det kunne udvide de omhandlede foranstaltninger til at omfatte ≤ B20-blandingerne, selv om det udtrykkeligt havde undtaget disse fra definitionen af den pågældende vare og af den samme vare i den oprindelige undersøgelse. For det fjerde tilføjede sagsøgeren under retsmødet, at 79. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning ikke præciserede, hvorledes det var blevet fastslået, at der forelå antidumping i forbindelse med omgåelsesproceduren. Ifølge sagsøgeren fremgår det af de forklaringer, som Rådet og Kommissionen har afgivet for Retten, at Retten støttede sig dels på oplysninger vedrørende ≤ B20-blandingerne, der blev givet af en operatør under den oprindelige undersøgelse, dels på den oprindelige normale værdi, som var blevet fastslået for > B20-blandingerne for at tilpasse den til ≤ B20-blandingerne.

156 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

157 Det bemærkes, at begrundelsen for en retsakt fra EU-institutionerne klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret (Rettens dom af 27.9.2005, Common Market Fertilizers mod Kommissionen, forenede sager T-134/03 og T-135/03, Sml. II, s. 3923, præmis 156). Spørgsmålet om, hvorvidt en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, skal endvidere ikke blot vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, samt alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. i denne retning dom af 29.2.1996, sag C-56/93, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 723, præmis 86, og Rettens dom af 27.11.1997, sag T-290/94, Kayserberg mod Kommissionen, Sml. II, s. 2137, præmis 150).

158 I det foreliggende tilfælde har Rådet overholdt disse principper af de grunde, der er anført nedenfor.

- 159 Hvad for det første angår manglen i de anfægtede forordninger på et udtrykkeligt svar på visse af sagsøgerens argumenter bemærkes, at en forordning om indførelse af antidumpingtold efter afslutningen af en undersøgelsesprocedure kun begrundes under hensyn til den helhed af elementer, faktiske omstændigheder og retsfor skrifter, som er relevante for den vurdering, der er indeholdt i akten (jf. i denne retning Rettens dom af 13.9.2010, sag T-314/06, Whirlpool Europe mod Rådet, Sml. II, s. 5005, præmis 116).
- 160 Som anført i præmis 136 og 141 ovenfor er der i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23, stk. 1 og 3, ikke opstillet krav om, at den ændrede vare, når den først er importeret, ikke bliver til den pågældende vare, eller at de virksomheder, der er omfattet af en omgåelsesprocedure, tidligere har importeret varer, der har omgået den oprindelige told. Rådet havde således ikke pligt til at tage stilling til de argumenter, som sagsøgeren i den forbindelse fremførte.
- 161 Hvad for det andet angår den økonomiske begrundelse for importen af \leq B20-blandingerne bemærkes, at den kritik, som sagsøgeren har rejst af de anfægtede forordninger, tilsigter at anfægte berettigelsen af Rådets konklusion på dette spørgsmål, som den fremgår af 70., 71. og 76. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og af 75., 76. og 81. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, fremfor at omhandle en begrundelsesmangel i forhold til den omhandlede berettigelse. Sagsøgerens argument må således forkastes.
- 162 Hvad for det tredje angår begrundelsen for udvidelsen af den oprindelige told til at omfatte \leq B20-blandingerne, der tidligere var undtaget fra anvendelsesområdet for de oprindelige forordninger, erindrede Rådet i 55. og 56. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 60. og 61. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning om de argumenter, som National Biodiesel Board (NBB), som repræsenterer den amerikanske biodieselindustri, og andre berørte parter havde fremført vedrørende denne undtagelse. Som svar på disse argumenter anførte Rådet i 57.-59. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 62.-64. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning, at der i det foreliggende tilfælde fandtes tilstrækkelige »umiddelbare beviser for, at [der fandt] omgåelse sted« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 1, og i antisubsidiegrundforordningens artikel 23. Rådet har endvidere anført, at den procedure, der er fastsat i henhold til disse bestemmelser, ikke ændrede definitionen af den pågældende vare eller af den samme vare. I 65. betragtning til den anfægtede antisubsidieforordning og i 70. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning har Rådet redegjort for, hvorfor \leq B20-blandingerne kunne anses som en »mindre ændring af den pågældende vare«, som kunne være genstand for en omgåelsesprocedure.
- 163 I modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, er denne begrundelse på ingen måde mangelfuld.
- 164 Hvad for det fjerde angår den begrundelse for den måde, hvorpå dumping blev fastslået, som sagsøgeren har nævnt under retsmødet, skal det først bemærkes, at spørgsmål om manglende eller utilstrækkelig begrundelse, ikke blot kan, men skal tages under påkendelse ex officio af Unionens retsinstanser, da de angår grundlæggende retsprincipper (jf. analogt Domstolens dom af 20.2.1997, sag C-166/95, Kommissionen mod Daffix, Sml. I, s. 983, præmis 24). Det følger heraf, at sagsøgerens argument ikke kan forkastes som følge af en for sen fremsættelse.
- 165 Det bemærkes, at Rådet i 79. betragtning til den anfægtede antidumpingforordning præciserede, at »[i] overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, blev det undersøgt, om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse«, og at »[d]et fremgik af sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris, at der fandt dumping sted«.
- 166 Denne begrundelse fremhæver i tilstrækkelig grad de forhold, på grundlag af hvilke det blev fastslået, at der forelå dumping.

167 Det følger heraf, at sagsøgerens tredje anbringende skal forkastes.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om god forvaltningsskik

168 Sagsøgeren har inden for rammerne af det fjerde anbringende gjort gældende, at selskabet samarbejdede fuldt ud i forbindelse med omgælsesproceduren, men at det ikke desto mindre blev pålagt den sats, der gjaldt for alle de virksomheder, som ikke havde samarbejdet eller givet sig til kende i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, i det foreliggende tilfælde den tredje kategori af virksomheder, der er nævnt i præmis 21 ovenfor. Når sagsøgeren ikke deltog i den oprindelige undersøgelse, var det imidlertid fordi, selskabet ikke var eksportør af biodiesel på det tidspunkt.

169 Sagsøgeren er, henset til sin særlige situation, for det første af den opfattelse, at Rådet ifølge princippet om forbuddet mod forskelsbehandling skulle have pålagt selskabet den sats, der gjaldt for de selskaber, der samarbejdede under den oprindelige undersøgelse, og som ikke indgik i stikprøven, som er anført i listen i bilaget til de oprindelige forordninger, i det foreliggende tilfælde den anden kategori af virksomheder, der er nævnt i præmis 20 ovenfor. Sagsøgeren er af den opfattelse, at selskabet befinder sig i samme situation som disse virksomheder.

170 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at de oplysninger, som selskabet gav under omgælsesproceduren, burde have været tilstrækkelige til at indrømme det individuel behandling. I henhold til princippet om god forvaltningsskik skulle Rådet have behandlet de selskaber, der ikke var omfattet af den oprindelige undersøgelse, individuelt, inden det lod foranstaltningerne finde anvendelse på selskabet på et vilkårligt grundlag og uden at undersøge, i hvilket omfang disse selskaber praktiserede dumping eller ej. Som svar på EBB's interventionsindlæg har sagsøgeren anført, at Kommissionen fik sagsøgeren til at antage, at Kommissionen ikke anså sagsøgerens eksport for at udgøre omgåelse.

171 Rådet er støttet af Kommissionen i den opfattelse, at sagsøgerens argumenter er uden relevans.

172 Hvad for det første angår klagepunktet om tilsidesættelse af princippet om forbuddet mod forskelsbehandling skal det, som Rådet har gjort gældende, fastslås, at sagsøgeren ikke befinder sig i den samme situation som de selskaber, der samarbejdede under den oprindelige undersøgelse, og som ikke indgik i stikprøven. Selv om sagsøgeren samarbejdede med Unionens institutioner i forbindelse med omgælsesproceduren, omgik selskabets import pålæggelsen af den oprindelige told. I modsætning til de klassiske antidumping- og antisubsidieprocedurer, der kan føre til pålæggelse af lavere told for de virksomheder, der har samarbejdet, fører en omgælsesprocedure imidlertid ikke til indførelse af en told, men begrænser sig til at udvide den oprindelige told, som er blevet omgået.

173 I det foreliggende tilfælde ville den told, der gjaldt for sagsøgeren, såfremt denne ikke havde omgået de omhandlede foranstaltninger, i princippet have været den, der gjaldt for alle andre virksomheder, medmindre sagsøgeren inden dennes import af > B20-blandingerne havde anmodet om og var blevet indrømmet en individuel behandling som ny eksportør på grundlag af antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 4, og antisubsidiegrundforordningens artikel 20.

174 På denne baggrund tilsidesatte Rådet ikke princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at pålægge sagsøgeren den resttold, der gjaldt for alle de øvrige virksomheder, som ikke samarbejdede, eller som ikke gav sig til kende i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

175 Det bemærkes endvidere, at den resttold, der blev anvendt på sagsøgeren, selv om den er høj, allerede tager hensyn til et generelt højt samarbejdsniveau (81%) fra virksomhedernes side i forbindelse med den oprindelige undersøgelse (jf. præmis 21 ovenfor).

- 176 Hvad for det andet angår klagepunktet om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik grundet den manglende individuelle behandling af sagsøgeren bemærkes, at en sådan behandling ikke var mulig inden for rammerne af omgåelsesproceduren. Som anført i præmis 172 ovenfor har disse procedurer til formål at udvide den told, der oprindeligt var blevet pålagt af Rådet i den forordning, der var genstand for omgåelsen, til at omfatte den pågældende import, men fører ikke til indførelse af en ny told, der fastslås på grundlag af en beregning af dumpingmargenen eller subsidiesatsen og den skade, der kan tilskrives importen fra de operatører, der har omgået foranstaltningerne. I øvrigt var muligheden for at indrømme sagsøgeren en individuel behandling i dennes egenskab af ny eksportør udelukket af de grunde, der er anført i præmis 105 ovenfor.
- 177 Det skal tilføjes, at den omstændighed, at sagsøgeren ikke deltog i den oprindelige undersøgelse, idet denne ikke på dette tidspunkt importerede biodiesel til Unionen, ikke begrunder en undtagelsesvis individuel behandling på grundlag af princippet om god forvaltningsskik. Som anført i præmis 141 ovenfor er der i henhold til antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen nemlig ikke krav om, at de virksomheder, der er omfattet af en omgåelsesprocedure, tidligere har importeret varer, der er blevet ramt af oprindelige told. På denne baggrund er det som fremhævet af Kommissionen ikke usædvanligt, at producenter eller importører, der ikke var omfattet af de oprindelige forordninger, undergives betaling af udvidet told i forlængelse af en omgåelsesprocedure. I dette tilfælde svarer den pålagte udvidede told til den resttold, der er fastsat i de oprindelige forordninger.
- 178 Sagsøgerens klagepunkt om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet der ikke blev indrømmet en individuel behandling for sagsøgeren, er derfor grundløst.
- 179 Det følger af det ovenstående, at sagsøgerens fjerde anbringende og dermed søgsmålet i sin helhed skal forkastes.

Sagens omkostninger

- 180 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 181 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Rådets og EBB's omkostninger i overensstemmelse med disses påstand herom.
- 182 I henhold til artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer Kommissionen sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling):

- 1) **Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**
- 2) **BP Products North America Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet og European Biodiesel Board (EBB) afholdte omkostninger.**
- 3) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.**

Martins Ribeiro

Dehousse

van der Woude

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. januar 2014.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter	2
Sagens baggrund	3
De oprindelige procedurer	3
Omgåelsesprocedurerne	6
Retsforhandlinger og parternes påstande	9
Retlige bemærkninger	11
1. Formaliteten	11
2. Realiteten	13
Det første anbringende om tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen og retssikkerhedsprincippet samt om magtfordrejning ved udvidelse af den oprindelige told gennem en omgåelsesprocedure	13
Det første anbringendes første led vedrørende de forskelle, der findes mellem > B20- og ≤ B20-blandingerne og den udtrykkelige undladelse af disse sidstnævnte i de oprindelige forordninger	14
– ≤ B20- og > B20-blandingernes væsentlige kendetegn	15
– Den udtrykkelige udeladelse af ≤ B20-blandingerne i de oprindelige forordninger	17
– Magtfordrejning	19
Det første anbringendes andet led om manglende ændring af den pågældende vare	20

Det andet anbringende om åbenbare urigtige skøn ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder .	20
Første led af det andet anbringende vedrørende den manglende mulighed for at omdanne \leq B20-blandingerne til igen at blive $>$ B20-blandinger	20
Det andet anbringendes andet led vedrørende den manglende ændring i handelsmønstret	21
Tredje led af det andet anbringende vedrørende bedømmelsen af den økonomiske begrundelse, som sagsøgeren har fremhævet	22
Det tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten	23
Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om god forvaltningsskik	25
Sagens omkostninger	26